

Forskrift om åpen brenning og brenning av avfall i småovner

Fastsatt av Sandefjord kommune 28.05.2009 i medhold av lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall § 9 jf Miljøverndepartementets delegeringsbrev av 19. juli 2001 nr. 1706

§ 1 Formål

Formålet med denne forskriften er å forhindre forurensning og helseproblemer i kommunen som følge av åpen brenning og brenning av avfall i småovner.

§ 2 Virkeområde

Denne forskriften gjelder åpen brenning og brenning av avfall i småovner innenfor kommunens grenser.

§ 3 Definisjoner

I denne forskrift menes med:

1. Åpen brenning: all brenning som skjer utendørs
2. Småovner: forbrenningsovner som ikke har tillatelse fra Statens forurensningstilsyn eller Fylkesmannen, eller er tillatt etter statlige forskrifter etter forurensningsloven.

§ 4 Forbud mot åpen brenning og brenning av avfall i småovner

Åpen brenning og brenning av avfall i småovner er forbudt, med mindre annet følger av forskriftens § 5.

§ 5 Unntak fra forbudet

Følgende brenning skal likevel være tillatt:

1. Åpen brenning på grillinnretninger, utepeiser og kaffebål.
2. Brenning av avfallstrevirke i vedovn, med unntak av impregnert og malt trevirke.
3. Brenning av avispapir og liknende i vedovn til opptenning.
4. St. Hansbål etter tillatelse fra kommunen. Det gis ikke tillatelse til brenning av annet enn rene materialer.

§ 6 Dispensasjon

Kommunen kan i særlige tilfeller dispensere fra forbudet i § 4 etter søknad.

§ 7 Tilsyn

Kommunen fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift overholdes.

§ 8 Klage

Vedtak truffet i medhold av denne forskrift kan påklages til Kommunens klageorgan.

§ 9 Straff

Overtredelse av denne forskrift kan medføre straffeansvar jf. forurensningsloven §§ 78 og 79.

§ 10 Ikrafttreden

Denne forskrift trer i kraft fra 28.05.2009.

Kommentar til forskrift om åpen brenning og brenning av avfall i småovner

Miljøvernmyndighetene arbeider generelt for å redusere avfallsmengden som oppstår, øke gjenvinningen og redusere miljøproblemene som avfallet forårsaker. Derfor stilles det strenge miljøkrav til avfallsanleggene, og det stilles krav om at alle må betale det faktisk koster å få avfall behandlet på en miljø- og ressursmessig forsvarlig måte. Behandling av avfall utenfor de etablerte ordningene, for eksempel ved åpen brenning, vil bidra til å undergrave arbeidet med å redusere helse- og miljøulempene ved håndtering av avfall, og bør reduseres til et minimum. Åpen brenning eller brenning av avfall i småovner er ikke miljømessig akseptable behandlingsmetoder for avfall.

Til § 1 Formål

Formålet med denne forskriften er å forhindre forurensning og helseproblemer i kommunen som følge av åpen brenning og brenning av avfall i småovner. Åpen brenning og brenning av avfall i småovner foregår ofte i eller i nærheten av boligstrøk, og utslippene skjer nær bakken der spredningsforholdene er dårlige. Avgassene fra denne typen brenning er lite effektiv og blir dessuten ikke rensset, og sot- og støvutslippene er forholdsvis høye. De største negative effektene oppstår derfor i lokalmiljøet hvor brenningen foregår og kan føre til helse- og trivselsproblemer. Hele 20 % av befolkningen (landet) har kroniske luftveissykdommer eller allergiproblemer, og disse menneskene er spesielt plaget. Røyken kan blant annet føre til økt pustebesvær, akutte astmaanfall eller være en ekstrabelastning ved at allergisymptomene forsterkes. En del av stoffene er kreftfremkallende.

Kommunen ønsker også gjennom forskriften å legge til rette for bedre avfallshåndtering slik at det unngås at avfall behandles utenfor etablerte ordninger og øke utnyttelsen av resurser gjennom avfallsreduksjon, materialgjenvinning og energiutnyttelse.

Til § 2 Virkeområde

Forskriften kan ikke tillate brenning av produksjonsavfall, verken ved åpen brenning eller brenning av produksjonsavfall i småovner. Dette inkluderer blant annet bygg- og anleggsavfall. Kommunen har ikke fått myndighet etter forurensningsloven § 32 første ledd som regulerer disponering av produksjonsavfall.

Forskriften kan heller ikke tillate brenning av avfall i småovner som har til hensikt å destruere avfall, for eksempel brenning av avfall i ulike typer bakgårdsovner eller andre småovner som er beregnet for å brenne avfall. Slik brenning er ulovlig, uavhengig av mengden avfall som forbrennes, eller størrelsen på avfallsovnen, dersom ovnen ikke har en utslippstillatelse fra forurensningsmyndigheten (fylkesmannen) i medhold av forurensningsloven § 11. Dette er også regulert av EU-direktiv om avfallsforbrenning (2000/76/EF), som er implementert i norsk regelverk.

Kommunen skal føre tilsyn med all åpen brenning og brenning av avfall i småovner. Dette betyr at kommunen også skal føre tilsyn med brenning av produksjonsavfall og brenning av avfall i bakgårdsovner etc.

Til § 3 Definisjoner

Definisjonene er hentet fra Miljøverndepartementets delegeringsbrev av 19.07.2001 og beskriver hva kommunen har fått myndighet til å regulere.

Med åpen brenning menes all utendørs brenning og med småovner menes forbrenningsovner som ikke har tillatelse fra SFT eller fylkesmannen eller er tillatt i medhold av statlige forskrifter etter forurensningsloven.

Til § 4 Forbud mot åpen brenning og brenning av avfall i småovner

Det er et generelt forbud mot åpen brenning og brenning i småovner. Dette betyr at det innenfor kommunens grenser ikke skal foregå åpen brenning med mindre det er gjort unntak jf. § 5. Blant annet brenning av halm og halmstubber er forbudt etter denne forskriften. Halm og halmstubb er en ressurs som bør utnyttes i landbruket, og ikke brennes. Oppsamlet halmavfall er å anse som produksjonsavfall og skal leveres til godkjent anlegg i henhold til forurensningsloven § 32.

Til § 5 Unntak fra forbudet

Unntak fra forbudet blir tillatt. I de tilfeller der åpen brenning og brenning av avfall tillates etter unntak i forskriften, må det generelt forutsettes at materialene som brennes ikke inneholder helse- og miljøfarlige stoffer.

1. Åpen brenning på grillinnretninger, utepeiser og kaffebål

Unntaket ventes ikke å gi noen vesentlig helse- og miljøpåvirkning. Sommermånedene hvor denne type brenning i det vesentligst foregår har lav forurensningsbelastning. Dette er en type brenning som har lange tradisjoner og er en del av det sosiale liv.

Brenningen må foregå jf. Forskrift om brannforebyggende tiltak og tilsyn av 26.06.2002 nr 847, § 8-2 og § 8-3. Oppgjort ild må ikke forlates før den er fullstendig sløkt. Aske, sot og annet brannfarlig avfall må håndteres på en forsvarlig måte slik at brann ikke oppstår.

2. Brenning av rent avfallstrevirke i vedovn.

Brenning av rent trevirke og avfallstrevirke ved riktig trekk og godkjent vedovn gir lave utslipp og reduserer belastningen på strømnettet.

Brenning av trevirke som er impregnert, malt eller overflatebehandlet tillates ikke idet dette kan gi utslipp av helse- og miljøskadelige stoffer, og giftig aske. Forbruksavfall (kartong, kaffefilter, plast) er ikke tillatt å brenne i vedovn.

3. Brenning av avisepapir og liknende i vedovn

Det gis tillatelse til å brenne avisepapir og lignende i vedovn til opptenning. I denne sammenheng vil vi minne om de etablerte returordninger for papir og henstiller om at disse i det alt vesentligste benyttes.

4. St. Hansbål

St. Hansbål tillates under forutsetning av at det skjer på egnet sted (for eksempel ved fjorden), og at det gis melding til brannvesenet.

For å unngå større forurensning fra St. Hansbål er det ikke tillatt å brenne avfall som bildekk, trykkimpregnert og malt trevirke, plast, isolasjonsmateriale osv.

Til § 6 Dispensasjon

Kommunen kan i særlige tilfeller dispensere fra forbudet i § 4 etter søknad.

Eksempelvis kan dette være aktuelt i forbindelse med søknad om brenning av et kondemnabelt hus som et ledd i brannvesenets øvingsopplegg. Da vil kommunen, etter en miljøfaglig vurdering av søknaden, kunne gi dispensasjon fra forskriften for dette, dersom det anses som miljømessig forsvarlig. En eventuell dispensasjon vil imidlertid bare kunne aksepteres dersom bygningen er miljøsanert. Det vil si at alle bygningsdeler, inventar mv. som inneholder komponenter som kan være til skade eller ulempe for miljøet, er fjernet før brenning foretas. Eksempler på slike komponenter er lysstoffrør, PCB -holdige kondensatorer og isolerglassruter, elektriske og elektroniske komponenter, trykkimpregnerte materialer, PVC og blyholdige kabler.

Det kan også være aktuelt å søke om dispensasjon for brenning av halm, eksempelvis i f.m. plantesykdommer. Dette bør vurderes ut ifra et landbruksfaglig ståsted.

Til § 7 Tilsyn

Ved overtredelse av bestemmelser i den kommunale forskriften kan kommunen benytte følgende tilgjengelige virkemidler:

- Gi pålegg etter forurensningsloven § 7 fjerde ledd.
- Ilegge forurensningsgebyr etter forurensningsloven § 73.
- Iverksette tiltak hvis pålegget ikke etterfølges (jf. forurensningsloven § 74)
- Kreve refusjon av utgifter i forbindelse med gjennomføring av tiltak etter forurensningsloven § 74.
- Anmelde forhold (jf. Forurensningsloven §§ 78 og 79).

Disse bestemmelsene er ytterligere omtalt i kap. 3” Veiledning om kommunens oppgaver etter forurensningsloven) i rundskriv T-5/98 fra Miljøverndepartementet.